

I Sommer var der 11 Kasser, og nu er det blevet til 14 Kasser.

Jeg skal i øvrigt ikke, saaledes som den højtærede Minister, henfalde til nogen Kritik af Folketinget — heller ikke kritisere den højtærede Ministers Optræden i Folketinget vedrørende dette Lovforslag. Jeg skal kun minde om, at der for saa vidt ikke var nogen Grund for den højtærede Minister til at gøre dette Spørgsmaal i Folketinget til noget Kabinets-spørgsmaal, som Ministeriet jo allerede var faldet paa et Kabinetsspørgsmaal ved den Afstemning, der fandt Sted sidste Lørdag.

Hvad det andet Lovforslag angaar, skal jeg fatte mig ganske kort. Det var ikke blot mod C-Nævnets Flertalsindstilling, Ministeren udstedte sit Cirkulære af 14. September, men Ministeren havde end ikke parlamentarisk Flertal i C-Nævnet, idet det kun var hans eget Partis Medlemmer, der stemte derfor. Det er altsaa udsendt paa Trods af Opfattelsen hos alle andre Medlemmer end netop de socialdemokratiske Medlemmer af C-Nævnet. Dette Cirkulære, hvorved den højtærede Minister forhøjede Understøttelserne ved fortsat Hjælp fra to Trediedele til fulde Dagpenge for gifte og fra Halvdelen til to Trediedele for ugifte, bevirkede, at Byrderne for Kommunerne maatte vokse med ca. 1 Mill. Kr., saaledes som det var beregnet af Arbejdsdirektøren. Nu kommer den højtærede Socialminister og beder om, at Staten vil refundere Kommunerne disse Udgifter, som den højtærede Minister mod alle andre Medlemmer end netop Socialdemokraterne har paaført dem. Vi har advaret mod denne Forhøjelse i de Møder af Nævnet, hvori vi har deltaget. Skønt vi finder det nødvendigt at lette Kommunernes Byrder, mener vi dog ikke, at vi kan være med til at lette de Byrder, som den højtærede Minister egenmægtig har paaført dem. Jeg kan derfor ikke være den højtærede Minister følgagtig med Hensyn til at tiltræde dette Lovforslag.

Jeg vil gerne minde om, at ogsaa fra Venstres Side er der stillet Forslag om Støtte til Kommunerne. Jeg minder saaledes om det Forslag, som ligger i Folketinget, og som gaar ud paa at anvende den 5 Mill. Kr.s Omsætningsskat paa Automobilet netop til Støtte for Kommunerne paa Grund af deres alt for høje Udgifter.

Begge disse Lovforslag vil, som jeg sagde, paaføre baade Staten og Kommunerne forøgede Udgifter. Jeg mener, at vi netop bør gaa den modsatte Vej for

Tiden, og jeg kan derfor ikke give den højtærede Minister noget Haab om, at vi kan anbefale eller overhovedet medvirke til disse to Lovforslags Gennemførelse her i Tinget. Vi mener, at vi ikke maa paaføre Kommunerne yderligere Udgifter — heller ikke yderligere sociale Udgifter —, men at vi skal nedsætte deres Udgifter. Hvis det fra de andre Partiers Side skulde ønskes, at dette Lovforslag drøftes yderligere i et Udvalg, vil vi naturligvis heller ikke være uvillige til at deltage i en saadan Drøftelse. Jeg skal derfor, hvis et saadant Ønske fremsættes, være villig til at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg ved dette Lovforslags Overgang til anden Behandling.

Ludvig Christensen: Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), der nu talte paa Venstres Vegne, henviste navnlig til den Krischjælpslov for arbejdsløse, der blev gennemført her i Rigsdagen den 31. Marts i Aar, og mente, at den stadig var tilfredsstillende. Det kan jeg ikke erkende. Jeg gjorde allerede under Behandlingen af det paagældende Lovforslag gældende, at jo længere Arbejdsløshedskrisen varede, des mindre Værdi vilde denne Lov med de Bestemmelser, der var knyttet til den, faa. Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds ved jo, at Bestemmelsen om, at en arbejdsløs skal have haft 10 Maaneders Arbejde i de sidste to Aar for at kunne faa Hjælp i Henhold til Krischjælpsloven af 31. Marts, efterhaanden som Arbejdsløsheden varer, afskærer flere og flere fra at faa Hjælp. Det var vel nok Meningen fra det Partis Side, der stillede Krav om, at denne Bestemmelse skulde være i Loven, at man vilde sikre, at kun de bedste af de ledige fik Krischjælpen, at den ikke kom til at udstrække sig til Folk, der i for høj Grad gik arbejdsledige. Men efterhaanden som Arbejdsløsheden udstrækkes, rammer denne Bestemmelse flere og flere, og for hver Uge, der gaar, bliver Krischjælpsloven af 31. Marts i Virkeligheden mere og mere betydningsløs. Jeg kan oplyse for Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasses Vedkommende, at paa et Tidspunkt under den forrige Krise, der jo i Størrelse og Omfang minder i høj Grad om den, vi nu gennemlever, da vi havde 6 000 arbejdsløse, var de 2 000 inde under den 10 Maaneders Regel i den Forstand, at de ikke kunde faa Understøttelse udbetalt. Det er det bedste Bevis for, hvordan Bestemmelsen virker, efterhaanden som Arbejdsløsheden varer, idet flere og flere af Kassernes Medlemmer da i Virke-